

سد میناب و خطرات احتمالی آن در افزایش بیماریهای منتقله بوسیله پشه‌ها

دکتر مرتضی زعیم - دکتر عبدالوهاب منوچهری* - محمد رضا یعقوبی ارشادی*

کلمات کلید: بهداشت محیط - پشه‌ها - سد میناب - جنوب ایران

خلاصه:

به منظور بررسی فون پشه‌های منطقه میناب و دهستانهای مجاور آن و پیش‌بینی خطرات بهداشتی احتمالی آنها که در نتیجه احداث و بهره‌برداری از سد میناب در منطقه بوجود خود آمد یک سری مطالعات پایه از طریق جمع‌آوری لارو سن چهارم پشه‌ها از لانه‌های لاروی گوناگون در دهستانهای حومه مرکزی، بمانی، رودان و بشکرد از شهرستان میناب و دهستان شمیل از شهرستان بندرعباس که مجاور سد مزبور قرار داردند در فاصله زمانی ماههای بهمن سال ۱۳۶۱ و ۱۳۶۲ انجام پذیرفت. در این بررسی بیش از چهار هزار پشه در طی ۱۶۴ جمع‌آوری صید و مورد مطالعه قرار گرفت که در میان آنها ۴ جنس و ۱۷ گونه پشه تشخیص داده شد. در این بررسی نه تنها گونه‌های مشاهده شدند که با خاطر خونخواری خود از انسان باعث اذیت و آزار ساکنین اطراف لانه‌های لاروی خود می‌گردند بلکه شامل گونه‌هایی نیز می‌باشند که از نظر پزشکی و دامپزشکی حائز اهمیت فراوانی هستند. در این میان آسوفل‌های استیفنسی، فلوروایتیلیس، ذلتالی و سوپرپیکتوس با خاطر امکان انتقال بیماری مalaria که هنوز مسئله درجه یک بهداشتی مناطق جنوب کشور می‌باشد از اهمیت خاصی برخوردارند. هم چنین گونه‌هایی چون کولکس یونی و بتاتوس، کولکس-ترای تینیورینکوس، کولکس‌ای تینیورینکوس و چندین گونه موجود دیگر با خاطر نقشی که می‌توانند در برقراری و انتقال بیماریهای ویروسی شایع در منطقه ویا آنده‌سته از آربوویروس‌هایی که توسط پرنده‌گان مهاجر از آفریقا به این منطقه آورده می‌شوند، به انسان و دام

* واحد حشره‌شناسی پزشکی - گروه بهداشت محیط - دانشکده بهداشت دانشگاه تهران

بازی کنند از اولویت پژوهشی خاصی برخوردارند. لذا هرگونه تغییر در نوع، فراوانی، پراکندگی و عادات زیستی پشه‌های منطقه که در اثر احداث و بهره‌برداری از سد میناب بوجود آید می‌تواند اثر سوبی بر روی بهداشت مردم منطقه داشته و فقط از طریق یکسری تحقیقات و برنامه‌ریزی‌های صحیح می‌توان از این مشکلات جلوگیری نمود. (جدول شماره ۱۵)

مقدمه:

سد میناب که در ۵ کیلومتری شمال شرق شهر میناب، در دهستان حومه مرکزی این شهرستان، جهت تامین آب آشامیدنی و کشاورزی شهرها و روستاهای اطراف آن احداث شده در آیندهای نزدیک آماده بهره‌برداری می‌گردد.

با آغاز بهره‌برداری از این سد مقدار ۳۶ میلیون مترمکعب آب در سال برای آب مشروب شهر بندرعباس و قراء مسیر خط‌لوله و مقدار ۲۴۵ میلیون مترمکعب آب جهت آبیاری و اصلاح آبیاری اراضی دشت میناب، په میزان ۱۴ هکتار پیش‌بینی شده است. از رقم اخیر ۸/۰۰۰ هکتار اصلاح آبیاری و ۶/۰۰۰ هکتار اراضی جدیدی است که با آغاز بهره‌برداری از سد زیرکشت خواهد نرفت (سازمان آب منطقه‌ای استان هرمزگان – مکاتبه شخصی).

تاریخچه احداث سدها در دنیا، بخصوص در مناطق گرمسیری، نشان می‌دهد که بهره‌برداری از این سدها تاثیرات فوق العاده‌ای بر روی موقعیت اقتصادی و اجتماعی اهالی این مناطق داشته است. لیکن تجربه نیز نشان می‌دهد که چنانچه تحولات بهداشتی احداث چنین سدهایی از ابتدا ارزشیابی نشده و پیش‌بینی‌های لازم در این رابطه در طرح احداث و بهره‌برداری سدها منظور نگردد، ممکن است خسارات جبران – ناپذیری به همراه احداث این سدها بیار آید (۲۵).

افزایش شیوع بیماری شیستوزومی‌سیس از ۳٪ به ۳۷٪ طرف یک‌سال در بین بچه‌های کمتر از ۱۶ سال در اطراف سد ولتا در آفریقا (۱۵)، افزایش شیوع مalaria و شیستوزومی‌سیس در اطراف سد اسوان در مصر (۶)، بیش از ۶۰٪ افزایش در آلودگی به شیستوزومها همتابیوم در بین بچه‌های بین ۵ الی ۱۴ سال در اطراف سد کاریبا در جنوب آفریقا (۸) و ابتلا بیش از ۲ میلیون نفر در بین سالهای ۱۹۵۹ و ۱۳۶۲ در شرق آفریقا و در اطراف دریاچه ویکتوریا به بیماری آریوپرسی اونیونگ نیونگ^۱ (۲۶) همگی مovid این مسئله می‌باشد.

همراه با احداث سدها تغییرات عظیمی در اکوسیستم منطقه بوجود می‌آید. این تغییرات که شامل دگرگونی فلور گیاهان، فون حیوانات و همچنین آب و هوای منطقه می‌باشد، توازن بین گونه‌های موجودات را بهم زده و می‌تواند مسائل مهم جدیدی را در منطقه بوجود آورد.

بالا آمدن سطح آبهای زیرزمینی، از دیاد سطح آب پشت سد و آبیاری زمین‌های زیر سد از جمله عواملی هستند که در از دیاد جمعیت حشرات آبری و یا آندسته از حشراتی که مراحلی از زندگی خود را در آب می‌گذرانند (چون پشه‌ها، سیمولیده‌ها، سراتوپوگونیده‌ها و تابانیده‌ها) تاثیر فوق العاده‌ای خواهد داشت. از طرفی تغییرات در آب و هوای منطقه نیز اختتام‌ناپذیر است. از دیاد رطوبت‌نسبی نه تنها باعث جلب عده‌ای از حشرات جدید به منطقه می‌گردد، بلکه ممکن است باعث از دیاد طول عمر حشرات ناقل بیماری گشته و بدینوسیله تاثیر مهمی بر روی اپیدمیولوژی بیماری‌های منطقه بگذارد.

تجربه همچنین نشان می‌دهد که با احداث سدها تغییرات اساسی در فون حیوانات به خصوص پرندگان بوجود می‌آید. با ورود پرندگان مهاجر در اطراف سد و با تکثیر و از دیاد پرندگان و دیگر حیوانات موجود در منطقه شناس ورود و یا تکثیر مخازن انگلی بیشتر شده که این خود می‌تواند از نظر بهداشتی حائز اهمیت بسیار باشد.

و بالاخره تغییرات اجتماعی - اقتصادی که همراه با بهره‌برداری سد در منطقه بوجود خواهد آمد کارگران و کشاورزان زیادی را به منطقه جذب و شهرکها و آبادی‌های جدیدی در اطراف سد احداث می‌گردند که خود می‌تواند انگل‌های جدیدی را برای تکثیر به منطقه وارد کرده و یا جمعیت حساسی را برای برقاری اپیدمی وارد منطقه کند.

برای دست یافتن به رفاه و سلامت بیشتر افراد ساکن منطقه میناب و شهرها و قراء اطراف آن که نهایاً "هدف اصلی احداث سد میناب می‌باشد، گنجانیدن برنامه‌ریزی‌های بهداشتی در طرح احداث و بهره‌برداری سد، از هم اکون الزامي است. که البته یک چنین برنامه‌ریزی‌هایی فقط و فقط براساس یک سری مطالعات گسترده و طویل‌المدت امکان پذیر خواهد بود. ترجیحاً این مطالعات باید قبل و یا همزمان با بهره‌برداری از سد آغاز گردد تا بتوان مرحله به مرحله و براساس اطلاعاتی که کسب می‌گردد برنامه‌ریزی‌های مزبور را تنظیم نمود. مطالعات انگل‌شناسی و بررسی فون حشرات، پرندگان و پستانداران منطقه از جمله مواردی هستند که در این تصمیم‌گیری‌ها نقش عمده‌ای را بازی می‌کنند.

در زمینه مطالعات حشره‌شناسی، پشه‌ها مهمترین گروه از نظر پژوهشی و دامپزشکی بوده و بهمین علت هدف از این بررسی نیز مطالعه پشه‌های منطقه میناب و دهستانهای اطراف آن و پیش‌بینی خطرات بهداشتی احتمالی آنها که در نتیجه احداث و بهره‌برداری از این سد در منطقه بوجود خواهد آمد، می‌باشد. یک چنین بررسی‌هایی در احداث و بهره‌برداری ۱۳ سد دیگری که در ایران ساخته شده منظور نگردیده و یک چنین مطالعه‌ای برای اولین بار در ایران به اجرا در می‌آید.

روش بررسی:

۱- موقعیت سد میناب و منطقه: سدمیناب بر روی رودخانه میناب در محلی بنام تنگ‌آسیاب و در قسمت شمال شرق شهر میناب بنا گردیده. طول جغرافیایی آن ۵۵ درجه، ۴ دقیقه و ۵۶ ثانیه و عرض آن ۴۰ درجه، ۷ دقیقه و ۲۷ ثانیه و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۷۵ متر می‌باشد. محلی که سدمیناب بر روی آن قرار گرفته از نقطه‌نظر زمین‌شناسی متغیر و بطور متناسب از ماسه‌سنگ و مارن و یا مخلوطی از این دو تشکیل شده است. این سد در مقایسه با ۱۳ سد بزرگی که اعم از بتونی و یا خاکی در ایران ساخته شده است بدليل اینکه سر ریز آن روی خود بدنه سد قرار گرفته و دریچه‌های تخلیه سیلان در آینده می‌تواند عمل تخلیه سیلان همراه با گل و لای دریاچه را انجام دهنند در نوع خود در ایران بی‌نظیر می‌باشد. سطح دریاچه‌ای که در آینده در پشت این سد تشکیل می‌گردد به میزان ۴۰ کیلومتر مربع خواهد بود.

کشاورزی منطقه شامل کشت درخت خرما، سیستان، انبه، سند، جم، کار، مرکبات، غلات و صیفی‌جات می‌باشد. کهور، اکاسیا، چوج از درختان و بادام، خرزه، شاهگز، استبرق، پرخ، اسکنبل و سالسولا از جمله درختچه و بوته‌های غالب منطقه می‌باشند. از گیاهان فصلی منطقه می‌توان گرامینه‌های استیپا^۱، پوا سینایکا^۲، و هوردیوم^۳ را نام برد (با باخانلو - اداره جنگلداری و مراتع - مکاتبه شخصی).

فون حیوانات منطقه شامل پرندگانی چون کوکر خالدار، پرنده شهدخوار، زنبور-خورکوچک، چکاوک شهرهای، چکاوک هندی، برستوی دریابی، سیزقبا، سیزقبای هندی بوده و جوندگانی چون موش صحرابی و موش نروزی در منطقه بطور فراوان یافت می‌شوند.

1-*Stipa spp*

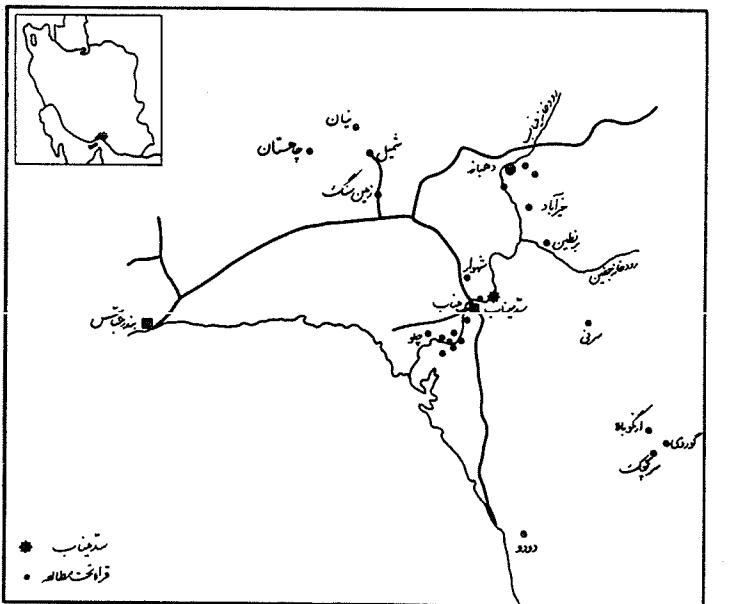
2-*Poa sinaica*

3-*Hordeum sp*

سایر پستانداران موجود در منطقه عبارتند از خرگوش، موش خرما، روباه و شغال. از پستانداران بزرگ علاوه بر گاو، گوسفند، بز، شتر و الاغ می‌توان از گوسفند کوهی یا قوچ نیز نام برد.

آب و هوای منطقه گرم و خشک و میزان متوسط بارندگی سالیانه کمی بیش از ۱۵۰ میلیمتر می‌باشد. حداقل درجه حرارت بندرت از ۱۰ سانتیگراد در فصل زمستان پائین‌تر رفته و در تابستان نیز حداقل آن نا ۴۸ درجه سانتیگراد می‌رسد. حداقل متوسط درجه حرارت در تابستان قریب ۳۶ درجه و متوسط حداقل درجه حرارت در فصل زمستان نزدیک ۱۶ درجه سانتیگراد می‌باشد.

۲ - جمع‌آوری پشه‌ها: مطالعه فون پشه‌های منطقه سد میناب براساس جمع‌آوری سن چهارم پشه از لانه‌های لاروی گوناگون در دهستانهای حومه مرکزی، بمانی، رودان و بشاکرد از شهرستان میناب و دهستان شمیل از شهرستان بندرعباس که مجاور سد مزبور قرار دارند انجام پذیرفت (شکل ۱). لاروهای جمع‌آوری شده در لاكتوفل نگهداری و جهت تشخیص در محلول لیکیدوفور مونته شدند. نتایج بررسی گونه‌های مختلف پشه بر اساس تاریخ و دهستان جمع‌آوری شده و طبقه‌بندی گردیدند.

شکل ۱ - موقعیت سد میناب و قراء تحت بررسی فون پشه‌ها

نتایج و بحث:

بطورکلی جهت برسی فون پشه‌های منطقه سدمیناب ۱۶۴ جمع‌آوری از دهستانهای حومه مرکزی ۱۵۱، بمانی ۶، بشکرد ۱۷، رودان ۲۲ و شمیل ۱۸ انجام گردید. در این بررسی بیش از ۴/۵۰۵ لارو پشه مطالعه قرار گرفت که در میان آنها ۱۷ گونه تشخیص داده شد و چون اساس این مطالعه بر روی جمع‌آوری مرحله لاروی پشه‌ها استوار شده بود، دلیل بر رشد و تکثیر این گونه‌ها در مناطق نامبرده است. از ۱۷ گونه نامبرده ۷ گونه متعلق به زیر خانواده آنوفلینی و بقیه متعلق به زیر خانواده کولیسینی می‌باشند (جدول ۱). در این بررسی نه تنها گونه‌هایی از پشه مشاهده شدند که بخارط خونخواری خود از انسان (آدس کاسپیوس، کولکس ترای تینیورینکوس، آنوفل استیفنی) باعث اذیت‌وازار ساکنین اطراف لانه‌های لاروی خود می‌گردند بلکه شامل گونه‌هایی نیز می‌باشند که از نظر پزشکی و دامپزشکی حائز اهمیت فراوانی هستند. در این میان آنوفلهای استیفنی، فلوویاتیلیس، دتالی و سوبرپیکتوس بخارط امکان انتقال بیماری مalaria که هنوز مسئله بهداشتی درجه یک مناطق جنوبی کشور می‌باشد از اهمیت خاصی برخوردارند (۲، ۷، ۱۰، ۱۱). همچنین گونه‌هایی چون کولکس یونی ویتابوس، کولکس تیلری، کولکس پی‌بینز، کولکس بای تینیورینکوس، کولکس ترای تینیورینکوس و آدس کاسپیوس به خاطر نقشی که می‌توانند در برقراری و انتقال بیماری‌های ویروسی به انسان و دام بازی کنند، از اولویت بهداشتی و پزشکی خاصی برخوردارند (۲۲). لازم بمنذکر است که گونه‌های آنوفل سوبیکتوس، آنوفل سرژانتی و آنوفل کولیسیفاسیس قبل از آنکه منطقه مورد بحث جهت مبارزه با بیماری مalaria بمزیر فشار حشره‌کش قرار گیرد، از جمله گونه‌های موجود پشه در منطقه بوده (۱) ولیکن در بررسی حاضر لارو آنها صید نشده است.

از میان ۱۰۰ لانه لاروی محتوی پشه‌های کولیسینی به ترتیب کولیسیتا لانجی آریولا تا ۵۷٪، کولکس یونی ویتابوس ۳۱٪، کولکس ترای تینیورینکوس ۲۵٪، آدس کاسپیوس ۱۳٪، کولکس سینایتیکوس ۱۲٪، کولکس تیلری ۱۱٪، کولکس بای تینیورینکوس و کولکس پی‌بینز هر کدام ۱۰٪، کولکس فانیکانس ۸٪ و کولکس‌های دزرتیکولا و هورتنسیس هر کدام ۲٪ کل لانه‌های لاروی مطالعه شده را اشغال کرده بودند. همچنین در میان ۱۸۴۳ لارو آنوفل صید شده ۶۳٪ آنوفل استیفنی، ۳۰٪ آنوفل دتالی، ۲/۸٪ آنوفل تور خدای، ۱/۵٪ آنوفل پولکریموس و کمتر از ۱٪ آنوفلهای فلوویاتیلیس، مولتی کولور و سوبرپیکتوس بوده‌اند.

جدول ۱ - لارو گونه هایی که در حوالی سد میناب صید گردیده اند (۶۰ - ۱۳۶۱)

گروه		شهرستان میناب	شهرستان بندور عباس	دهستان شمیل	دهستان حومه همکری	دهستان جومنه همکری	دهستان بشاکرد	دهستان رودان	دهستان همسن	شهرستان بندور عباس	شهرستان میناب
<i>Aedes</i>	<i>caspicus</i> (Pallas)	+									
<i>Anopheles</i>	<i>dthali</i> Patton	+									
<i>An.</i>	<i>fluvialis</i> James	+									
<i>An.</i>	<i>multicolor</i> Cambouliu	+									
<i>An.</i>	<i>pulcherimus</i> Theobald	+									
<i>An.</i>	<i>stephensi</i> Liston	+									
<i>An.</i>	<i>superpictus</i> Grassi	+									
<i>An.</i>	<i>turkhudi</i> Liston	+									
<i>Culiseta</i>	<i>longiareolata</i> (Macquart)	+									
<i>Culex</i>	<i>bitaeniorhynchus</i> Giles	+									
<i>Cx.</i>	<i>deserticola</i> Kirkpatrick	+									
<i>Cx.</i>	<i>hortensis</i> Ficalbi	+									
<i>Cx.</i>	<i>pipiens</i> L.	+									
<i>Cx.</i>	<i>pipiens</i> fatigans Weidemann	+									
<i>Cx.</i>	<i>sinaiticus</i> Kirkpatrick	+									
<i>Cx.</i>	<i>theileri</i> Theobald	+									
<i>Cx.</i>	<i>tritaeniorhynchus</i> Giles	+									
<i>Cx.</i>	<i>univittatus</i> Theobald	+									

سد میناب که برای تامین آب آشامیدنی و کشاورزی شهرها و روستاهای اطراف آن احداث شده، در صورتی می‌تواند خوشبختی و آرامش برای مردم منطقه به ارمغان آورد که مشکلات بهداشتی ناشی از احداث و سهربرداری آن به موقع مطالعه و مرتفع گردند. در این میان مسئله پشه‌ها و بیماری‌های منتقله بوسیله آنها، البته بخش بزرگی از مشکلات بهداشتی ناشی از احداث سد را به خود اختصاص می‌دهد. هرگونه تغییر در نوع، تعداد، پراکندگی، طول عمر و فعالیت پشه‌های منطقه، می‌تواند اثر سویی بر روی بهداشت اهالی منطقه مجاور سد داشته و تنها از طریق مطالعات مداوم حشره‌شناسی و پیش‌بینی‌های لازم می‌توان از خطرات احتمالی آنها جلوگیری نمود.

مطالعات حشره‌شناسی در رابطه با احداث سدها در دنیا نشان می‌دهد که با بهره‌برداری از این سدها و بعلت بالا آمدن سطح آبهای زیرزمینی، افزایاد سطح آب پشت سد و همچنین آبیاری زمین‌های زیر سد لانه‌های لاروی جدید و مناسبی برای پشه‌ها در منطقه وجود می‌آید که تنوع و جمعیت گونه‌های پشه را در منطقه دگرگون خواهد کرد. این تغییرات شامل جلب گونه‌های جدید و یا تکثیر گونه‌های موجود در منطقه خواهد بود. سورتیس^۱ (۱۹۷۵) ۳۱ گونه پشه را که احداث سدها و اجرای برنامه‌های آبیاری در نقاط مختلف دنیا برای رشد و تکثیر آنها مساعد بوده و باعث افزایش جمعیت آنها شده است را نام برده که در بین آنها کولکس‌های یونی ویتاوس، تراپ تینیورینکوس و بای تینیو-رینکوس که در منطقه سد میناب نیز وجود دارند دیده می‌شوند و احتمالاً در اثر بهره‌برداری از سد و اجرای برنامه‌های آبیاری جمعیت گونه‌های نامبرده افزوده خواهد شد.

افزایش رطوبت نسبی منطقه سد میناب نیز نه تنها ممکن است باعث جلث گونه‌های جدیدی از پشه به منطقه گردد، بلکه می‌تواند باعث افزایش طول عمر پشه‌ها نیز بگردد. مسئله اخیر در اپیدمیولوژی بیماری‌های منتقله بوسیله پشه از اهمیت خاصی برخوردار است زیرا افزایش طول عمر تکمیل دوره نهفتگی انگل را در بدن پشه تحقق بخشیده و شناس انتقال انگل را به میزانهای مختلف افزایش می‌دهد.

بطورکلی مسئله رطوبت نسبی و اثر آن در جلب پشه‌ها و یا ناشی آن بر روی آنها از زمانهای قدیم مورد توجه قرار گرفته و مشمول مطالعات زیادی شده است. کلمنتر^(۵) عقیده دارد که اغلب پشه‌ها با توجه به شرایط خاص فیزیولوژیکی خود رطوبت‌های بالا را ترجیح می‌دهند، این انتخاب بیشتر به علت وجود اختلاف در رطوبت نسبی است تا تقلیل از حد اشباع^۲، همچنین مطالعات مهتا (۱۲) نشان می‌دهد که طول عمر

آنوفل استیفنسی در درجه حرارت‌های ۲۵ الی ۳۵ درجه سانتیگراد با افزایش رطوبت نسبی رابطه مستقیمی را نشان می‌دهد. مطالعات راسل و راوو (۱۷) بر روی آنوفل کولیسیفاسیس و همچنین مشاهدات زهار (۲۵) بر روی آنوفل فاروئنسیس نیز مودیا مسئله است که بطور کلی افزایش رطوبت نسبی اثر مستقیمی بر ازدیاد طول عمر پشه‌ها دارد. تغییراتی که در نوع، فراوانی و پراکندگی گیاهان منطقه بخصوص گیاهان آبزی در اثر احداث و بهره‌برداری از سد بوجود می‌آید، باعث نابودی و یا تقلیل بعضی گونه‌های پشه و ازدیاد و جایگزین شدن گونه و یا گونه‌هایی دیگر خواهد شد. مطالعات نیوجی و کاچرو (۱۴) در بنگال غربی در رابطه با اثر گیاهان بر روی رشد و تکثیر پشه‌های آنوفل نشان می‌دهد که جمعیت آنوفل‌ها بطور کلی با رشد فراوان و همه‌جانبه گیاه آرولو^۱ بر روی سطح آب نزول نموده ولی همین که گیاهانی چون پیستیا^۲ و سیرپوس^۳ و لیمنوفیلیا^۴ شروع به تکثیر و جایگزین شدن نمودند، تکثیر پشه‌ها نیز شدت یافت. مطالعات سین (۱۹) در هندوستان نیز که در همین رابطه انجام شده است نشان می‌دهد که رشد گیاهانی چون اسپاروچایرا^۵ و پیستیا استراتیوتیس^۶ و سراتو فیلیم^۷ باعث تشویق تولید مثل پشه‌هایی چون آنوفل پالیدوس، آنوفل هیرکانوس و آنوفل واگوس گردید.

همچنین آبیاری اراضی زیر سد و توسعه کشاورزی در منطقه سد میناب می‌تواند در تغییر نوع و فراوانی و پراکندگی پشه‌ها تاثیر بسزایی داشته باشد. نوع گیاهان انتخابی برای کشت و بخصوص نحوه آبیاری از عوامل موثر این تغییرات به حساب می‌آیند. مسئله ناقلین مالاریا در دره کندوز در شمال افغانستان بهترین نمونه برای این مسئله می‌باشد زیرا که توسعه آبیاری و کشاورزی و کشت برنج و پنبه، ازدیاد جمعیت انسان و گاو وبالاخره آلوده شدن آبهای منطقه بوسیله گاو و انسان باعث شدند تا آنوفل سوپرپیکتوس ناقل اصلی مالاریای منطقه بوسیله آنوفل هیرکانوس و آنوفل پولکریموس جایگزین گردد. این دوناقل اخیر یکی بعلت مقاومت به ددت (آنوفل هیرکانوس) و دیگری بخاطر عدم استراحت بر روی سطوح سمپاشی شده با ددت (آنوفل پولکریموس) مسائل جدیدی را در امر مبارزه با مالاریا در منطقه نامیرده بوجود آوردند (۲۳). مطالعات بریسکو (۴) در غرب آفریقا نیز می‌بیند این مسئله است که توسعه کشاورزی و بخصوص کشت برنج در این ناحیه شدیداً موجب ازدیاد جمعیت آنوفل گامبیه شده است. و یا مطالعات ۸ ساله ریزووها مون (۱۶)

در کالیفرنیا نشان می‌دهد که توسعه آبیاری سبب رشد و تکثیر بسیاری از گونه‌های پشه و ازدیاد آنها در منطقه گردید.

در هر صورت صرفنظر از عواملی که باعث تغییر نوع، فراوانی و پراکندگی پشه‌های منطقه می‌گردند هرگونه تغییرات آنچنانی می‌تواند اثر سویی بر روی بهداشت مردم منطقه داشته باشد.

از سال ۱۳۲۹ تاکنون چندین اپیدمی مalaria در شهر بندرعباس بوقوع پیوسته که آخرین آنها مربوط به سال ۱۳۵۵ و آلوده شدن قریب به یکصد هزار نفر در شهر بندرعباس و مناطق مجاور آن می‌باشد و علیرغم تمام کوشش‌های بکار گرفته شده، این بیماری هنوز مسئله بهداشتی درجه یک منطقه را تشکیل می‌دهد. گزارش سالیانه اداره کل ریشه کنی مalaria و مبارزه با بیماری‌های واگیر حاکی از ۸۰۳ مورد بیمار مalaria بی‌مریض به استان هرمزگان در سال ۱۳۶۱ می‌باشد. لذا هرگونه ازدیاد در جمعیت ناقل و یا ناقلين این بیماری در منطقه می‌تواند شیوع این بیماری را شدت بخشیده و مسئله مبارزه با آن را مشکل‌تر نماید.

ناقل اصلی Malaria در شهرستانهای میناب و بندرعباس آنوفل استفسی می‌باشد که در تمام دوره سال فعال بوده و در انواع مختلف لانه‌های لاروی از نشت آبهای تمیز کناره جوی و یا کرت‌های کشاورزی گرفته تا پس آبهای آلوده فاضلاب‌های شهری بخوبی تخم – ریزی می‌نماید (۱۵). این گونه پس از آوردن آب رودخانه سند به شهر کراچی در پاکستان موجب همه‌گیری Malaria شده و تنها در سال ۱۹۶۸ قریب نیم میلیون نفر را به Malaria مبتلا کرده است (۲۳) و در صورتی که آب کافی به منطقه خشکی مانند دشت میناب و یا شهر بندرعباس آورده شده و در مورد دفع پس آبهای مصرفی چاره‌ای اندیشه نشود، تکرار تراژدی کراچی در بندرعباس حتمی خواهد بود.

همچنین، منطقه میناب بر سر راه پرواز پرنده‌گان مهاجری است که همه ساله در اوایل فصل بهار از آفریقا به سمت آسیا پرواز می‌نمایند. این پرنده‌گان عبارتند از: زنبورخور – معمولی، زنبورخور گلوخرمایی، باد خورک معمولی، باد خورک کوچک، باد خورک دودی، چلچله روستیگا و چلچله دمگاه صورتی (دکتر بلوج – دانشگاه تهران، مکاتبه شخصی) از

طرفی حداقل آربوویروس نیز بنامهای چیکونگونیا^۱، گوموکا^۲، سملیکی - فورست^۳، سیندبیس^۴، بیگاندا^۵ - اس^۶، یوسوتو^۷، وست نایل^۸، در افریقا وجود دارند که قادر به تکثیر در بین پرندگان وحشی بوده و انتقال آنها بواسیله پشه‌ها صورت می‌گیرد و در صورتی که این ویروس‌ها بتوانند به همراه این پرندگان مهاجر به منطقه میناب وارد شده و در محل بواسیله گونه‌های موجود پشه به انسان منتقل گردند، مشکلات بهداشتی جدیدی در منطقه بروز خواهد نمود. در میان ویروس‌های نامبرده شده سه نوع چیکونگونیا، سیندبیس و وست نایل در رابطه با انسان از اهمیت بیشتری برخوردارند.

ویروس وست نایل در اغلب نقاط ایران بصورت آندمیک وجود داشته (۱۸) و علائم بالینی آن در نزد انسان دارای طیف وسیع و از موارد نامرعی و خفیف تا موارد سخت و کشنده متفاوت است. حال آنکه از وجود ویروس چیکونگونیا در ایران گزارشی در دست نیست و مطالعاتی که در رابطه با وجود ویروس سیندبیس در ایران شده، وجود آنرا به ثبوت نرسانده است (۱۳).

ویروس چیکونگونیا که تاکنون در کشورهای مختلفی چون تانزانیا، افریقای جنوی، رودزیا، بیگاندا، تایلند، ویتنام و هندوستان مسبب اپیدمی‌های بزرگی بوده است قادر به تکثیر در بین پرندگان وحشی بوده و بواسیله گونه‌های متنوعی از پشه به انسان منتقل می‌گردد. در میان گونه‌هایی که به عنوان ناقل این ویروس در طبیعت گزارش گردیده‌اند دو گونه کولکس پی‌پینز فاتیگانس و کولکس ترای تینیورینکوس به چشم می‌خورند که جز گونه‌های موجود در منطقه میناب نیز بوده و بخصوص کولکس ترای تینیورینکوس پشه‌ای است که با بهره‌برداری از سدها می‌تواند براحتی تکثیر یافته و مسئله آفرین گردد (۱۲). ویروس سیندبیس برای اولین بار از پشه‌ها در مصر جدا شده و متعاقب آن در سال ۱۹۶۱ در بیگاندا از بیماران مبتلا جدا گردیده است، (۹). هم‌اکنون این ویروس در افریقا، استرالیا و آسیای جنوب شرقی بصورت آندمیک موجود بوده و اخیراً از سوری و چکسلواکی نیز گزارش گردیده است (۳). در میان ناقلين شناخته شده ان بیماری گونه‌های کولکس بیونی ویتانوس، کولکس ترای تینیورینکوس و کولکس بای تینیورینکوس و کولکس پی‌پینز در منطقه وجود دارند و سه گونه اول بخصوص می‌توانند براحتی در اثر بهره‌برداری از سد تکثیر و جمعیت خود را افزایش دهند (۲۱).

1-Chikungunya

4-Semlikiforest

7-Usutu

2-Gomoka

5-Sindbis

8-Westwile

3-Ingwavuma

6-Ugandas

مشکل بتوان تمام نارسایی‌ها و مشکلات بهداشتی ناشی از احداث و بهره‌برداری از سد میناب را پیش‌بینی نمود و لیکن قدر مسلم آنستکه گنجانیدن مطالعات همه جانبه و طوبیل‌المدت علمی، اقتصادی و اجتماعی در برنامه‌ریزی بهره‌برداری از این سد جهت تأمین رفاه بیشتر ساکنین منطقه و اجتناب از هرگونه خطرات بهداشتی در آینده الزامی است. مطالعه فون پشه‌ها و خطرات احتمالی آنها در برنامه‌ریزی و احداث ۱۳ سد دیگری که در ایران ساخته شده پیش‌بینی نشده بود و این بررسی برای اولین بار در ایران در منطقه میناب صورت گرفته و امید است که مطالعات انگل‌شناسی و مطالعه دیگر حشرات مهم پزشکی و دامپزشکی نیز در منطقه صورت گیرد تا با زیربنای کافی بتوان مطالعات مراحل بعدی را بهانجام رساند.

تشکر:

از کارکنان ایستگاه تحقیقات پزشکی بندرعباس و ادارات ریشه‌کنی مalaria و مبارزه با بیماریهای واگیر شهرستانهای بندرعباس و میناب بالاخص آفایان حمدی، توکلی، شتابنده، مرادی، علی‌پور، قوهستانی، زائی که در جمع‌آوری نمونه‌ها، و همچنین از خانم مليحه جباری کمک تکنیسین آزمایشگاه حشره‌شناسی پزشکی دانشکده بهداشت کمدر مونتاز نمونه‌ها ما را یاری فرموده‌اند مشکریم.

منابع فارسی: References

- ۱ - شاگودیان، ی. عشقی، ن. زینی، ا. رشتی، م. ع (۱۳۴۲). مطالعات مقدماتی حشره‌شناسی در منطقه تحت سرمایشی با مالاتیون در شهرستان بندرعباس و میناب. نشریه شماره ۱۳۷۰ دانشکده بهداشت، دانشگاه تهران.
- ۲ - فقیه، م. ع. (۱۳۴۸). مalaria شناسی و ریشه‌کنی Malaria. انتشارات دانشگاه تهران

3 - Berge, T.O. (1975) International Catalogue of Arboviruses. 2nd. Ed., U.S. Dept. Hlth. Ed. Welfare, Publ. No. 75-8301

4 - Briscoe, M.S. (1952) The relation of insects and insect borne diseases to the vegetation and environment in Liberia. Ecology 33: 187.

- 5 - Clements. A.N. (1963). *The physiology of Mosquitoes* . Mcmillan Co., N.Y., 393 pp.
- 6 - Farid, M.A. (1975). *The Aswan High Dam development project. In Man Made Lakes and Human Health*. edited by N.F. Stanley and M.P. Alpers. Academic Press, N.Y. 495 pp.
- 7 - Eshghi, N., Motabar, M., Javadian, E. and Manouchehri A.V. (1976). *Biological Features of Anopheles fluvialis and its role in the transmission of malaria in Iran*. Trop. Geog. Med. 28: 41-44.
- 8 - Hira, P.R. (1969). *Transmission of schistosomiasis in Lake Kariba, Zambia*. Nature 224: 670-672.
- 9 - Hubbertt, W.T., McCulloh, W.F., Schnurrenberger, P.R. (1975). *Diseases Transmitted from Animals to Man*. Charles C. Thomas Co., Illinois U.S.A. 1206 pp.
- 10- Manouchehri, A.V., Javadian, E., Eshghi, N., and Motabar, M. (1976). *Ecology of Anopheles stephensi Liston in southern Iran*. Trop. Geog. Med. 28: 228-232.
- 11- Manouchehri, A.V., Rohani, F. (1975). *Notes on the ecology of Anopheles dthali Patton in southern Iran*. Ann. Trop. Med. Parasitol. 69: 393-397.
- 12- Mehta, D.R. (1934). *Studies on the longevity of some Indian anophelines. Part I. Survival of Anopheles subpictus Grassi under controlled conditions of temperature and humidity*. Rec. Malar. Surv. India 4: 261-272.
- 13- Naficy, K. and Saidi, S. (1969). *Serological survey of viral antibodies in Iran*. Trop. Geog. Med. 22: 183-188.
- 14- Neogy, B.P. and Kachroo, P. (1956). *Indian J. Malariaiology* 10: 183-195.
- 15- Paperna, I. (1970). *Z. Tropenmed. Parasitol.* 21: 411-425., in *Man made Lakes and Human Health* . edited by

- N.F. Stanley and M.P. Alpers (1975) Academic Press , N.Y. 495 pp.
- 16- Reeves, W.C. and Hammon, W.MCD. (1962) . Epidemiology of the Arthropod borne encephalitis in Kern County , California, 1943-1952. University Calif. Publ. No.4 .
- 17- Russell, P.F. and Rao, T.R.(1942).Observations on the longevity of Anopheles culicifacies imagoes. Amer. J. Trop. Med. 22: 517-533.
- 18- Saidi, S., Tesh, R., Javadian, E., Nadim, A. (1976) . The Prevalence of human infection with West Nile virus in Iran. J. Publ. Hlth, 5: 8-13.
- 19- Sen, P. (1941) J. Malar. Inst. India 4: 113-137?
- 20- Stanley, N.F., Alpers, M.P. (1975) . Man - Made Lakes and Human Health. Academic Press, N.Y. 496pp.
- 21- Surtees, G. (1975) . Mosquitoes, Arboviruses and Vertebrates. In Man Made Lakes and Human Health.edited by Stanley, N.F. and M.P. Alpers. Academic Press,N.Y.495 pp.
- 22- Theiler, M. Downs, W.G. (1973) . The Arthropod - Borne Viruses of Vertebrates. New Haven , Yale University Press. 578 pp.
- 23- Ward, R.W. (1976) . Recent Changes in the Epidemiology of Malaria Relating to Human Ecology. Proceedings of XV International Congress of Entomology, Washington D.C.
- 24- Williams, M.C., Woodall, J.P.? Gillett, J.D. (1965) . Onyong-Nyong fever: An epidemic virus disease in East Africa. Trans. R. Soc. Trop. Med. Hyg. 59: 186-197.
- 25- Zahar, A.R. (1975) . Review of the ecology of malaria vectors in the WHO Eastern Mediterranean Region. Bull. Wld. Health Org. 50: 427-440.